

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Народни посланик
Миодраг Линта
23. март 2021. године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 23 .03. 2021

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
01	011-484/21		1

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. Устава Републике Србије ("Службени гласник РС", бр. 98/06), члана 40. Закона о Народној скупштини ("Службени гласник РС", бр. 9/10) и члана 150 и 151. Пословника Народне скупштине ("Службени гласник РС", бр. 20/12 – пречишћен текст) подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА**, са предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

М. Линта

Миодраг Линта

ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗБЕГЛИЦАМА

Члан 1

У Закону о избеглицама ("Сл. гласник РС", бр. 18/92, "Сл. лист СРЈ", бр. 42/2002 – одлука СУС и "Сл. гласник РС", бр. 30/2010), у члану 1 после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Право на збрињавање ради задовољавања основних животних потреба и пружање помоћи у процесу интеграције имају избегла и прогнана лица која нису имала формални статус избеглих и прогнаних лица због протеривања и доласка у Србији током 1991. године када није постајао Комесаријат за избеглице, неинформисаности, страха и др.“ .

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 2.

У члану 19. у ставу 1. реч: „може“ замењује се речима: „има обавезу“.

Члан 3.

У члану 19а после става 2. додају се ст. 3, 4. и 5. који гласе:

„Право на откуп непокретности имају корисници СИРП програма чије су стамбене јединице изграђене средствима италијанске Владе у седам локалних самоуправа.

Право на откуп непокретности имају корисници стамбених јединица Друштва за изнајмљивање некретнина ДИПОС д.о.о. Београд са којима ДИПОС д.о.о. има закључене Уговоре о закупу.

Право на откуп непокретности имају корисници стамбених јединица, са којима су закључени уговори о закупу или коришћењу, које су добили кроз пројекте "Социјално становање" и „Социјално становање у заштићеним условима“ .“.

Члан 4.

У члану 19л у ставу 1. број: „50%“ замењује се бројем: „75%“.

После става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Са лицима која су закључила уговор о купопродаји непокретности потписаће се Анекс Уговора из разлога јер је купопродајна цена непокретности која је била предмет уговора о купопродаји била умањена за 50 % а сада је умањена за 75 % .“

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 5.

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о избеглицама садржан је у члану 97. тачка 10. Устава Републике Србије којим је, између осталог, прописано да Република Србија уређује и обезбеђује систем у областима здравства, социјалне заштите, борачке и инвалидске заштите, бриге о деци, образовања, културе и заштите културних добара, спорта, јавног информисања, система јавних служби.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлог због којих се предлаже измена и допуна постојећег Закона о избеглицама, јесте намера да се на праведан и свеобухватан начин коначно реши стамбено питање свих избеглих и прогнаних лица као кључно питање интеграције. Према анкети Комесаријата за избеглице и миграције из 2009. године евидентирано је око 17.000 избегличких и прогнаничких породица са подручја Хрватске и Босне и Херцеговине са нерешеним стамбеним питањем.

У Србији је 2012. године почео да се реализује Регионални стамбени програм. Циљ програма је био да се у року од 5 година, односно у периоду од 2012. до 2017. године, реши стамбено питање свих 17.000 избегличких и прогнаничких породица. У међувремену, рок за реализацију Регионалног стамбеног програма неоправдано је продужен до краја 2021. године, а Комесаријат за избеглице и миграције је саопштио да ће до краја 2021. године бити решено свега нешто више од 7.000 породица. Процјењује се да ће више од 12.000 избегличких и прогнаничких породица остати без крова над главом јер нису били сви обухваћени анкетом.

У Србији је потребно најмање 7.000 станова, 3.000 пакета грађевинског материјала, 1.500 сеоских имања и 500 монтажних кућа да се коначно реши стамбено питање свих избеглих и прогнаних лица са подручја Хрватске и БиХ. Доношењем предложеног Закона Србија би преузела обавезу да реши стамбено питање свих избеглих и прогнаних лица са подручја Хрватске и БиХ. Важно је нагласити да су за решавање стамбених потреба избеглих и прогнаних лица највећи део средстава донирали односно поклонили Европска унија, поједине државе и други међународни донатори.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога Закона у члану 1 после става 1. додаје се став 2. којим се прописује да избегличке и прогнаничке породице, које нису имале формални статус избеглих и прогнаних лица, стичу право да конкуришу за програме чији је циљ решавање стамбеног питања.

У Србији има више од 1000 избегличких и прогнаничких породица са подручја бивших југословенских република које нису имале формални статус избеглих и прогнаних лица. Део њих је протеран током 1991. године када није постојао Комесаријат за избеглице и они су одмах узели српско држављанство и добили личну карту или су се пријављивали у Матици иселјеника. Други део је имао у рату велике породичне трагедије, губитак чланова уже породице и у том болу и несрећи нису размишљали да се пријаве као избегла и прогнана лица. Трећи део нису знали да је потребно да се пријаве Комесаријату

за избеглице и миграције и да добију избеглички картон. Четврти део није се пријавио из страха за властиту безбедност. Комесаријат за избеглице и миграције не дозвољава овим лицима да конкуришу за решавање стамбеног питања, што је велика неправда, иако су протерани из својих станова и кућа као и остали Срби са подручја бивших југословенских република. Комесаријат својим крутим приступом дискриминише ову групацију протераних Срба и спречава их да реше кључно питање интеграције.

Чланом 2. Предлога Закона у члану 19. мења се став 1. којим се прописује да избеглим и прогнаним лицима, ради њихове интеграције, Република Србија има обавезу да реши стамбене потребе.

Досадашњи став је гласио да Република Србија може решавати стамбене потребе избеглих и прогнаних лица што значи да није постојала обавеза већ само добра воља. Република Србија има моралну и законску обавезу да реши стамбено питање, свим избеглим и прогнаним лицима са подручја бивших југословенских република који су највеће жртве ратова на простору бивше Југославије заједно са интерно расељеним лицима са Косова и Метохије.

Чланом 3. Предлога Закона у члану 19а после става 2. додају се ст. 3, 4. и 5. којим се прописује да избегла и прогнана лица, која су корисници стамбених јединица СИРП програма у седам локалних самоуправа, корисници стамбених јединица Друштва за изнајмљивање некретнина ДИПОС д.о.о. Београд и корисници стамбених јединица кроз пројекте "Социјално становање" и „Социјално становање у заштићеним условима", стекну право на откуп непокретности у складу са одредбама овог закона.

Ради се о избеглим и прогнаним лицима која у претходном периоду нису имала право на откуп стамбених јединица које су добили у закуп или на коришћење. Пошто се ради се о највећим жртвама рата држава има обавезу да омогући право откупа свима који то желе.

Чланом 4. Предлога Закона у члану 19л мења се став 1. којим се прописује да се купоподајна цена непокретности приликом откупа умањи за 75 %.

Значајан број избегличких и прогнаничких породица налазе се у тешкој социјално-економској ситуацији. Многе од тих породица су били подстанари више од 25–28 година и дали су за кирију десетине хиљада некадашњих марака, а сада евра својим бившим газдама. Поред тога, велика већина стамбених зграда у којима живе избегла и прогнана лица су изграђене некавалитетно. Столарија, санитарија, плочице за кухињу и купатило су најнижег квалитета, електроинсталације су лоше урађене, прокишњавају кровови, пуцају зидови, прилази зградама су остали неуређени и др. Такве зграде временом су постале праве руине. Као пример наводим зграде у Београду, Зрењанину, Убу, Тополи, Рачи и у низу других градова и места. Због наведених разлога праведно је да се избегличким и прогнаничким породицама цена откупа станова умањи за 75 % уместо садашњих 50 %.

После става 1. додаје се став 2. којим се прописује да се са избеглим и прогнаним лицима која су закључила уговор о купопродаји непокретности потпише Анекс Уговора.

Купопродајна цена непокретности која је била предмет уговора о купопродаји умањивала се за 50 %. У претходном периоду део избегличких и прогнаничких породица је приликом откупа станова имао законско право на умањење 50% од купопродајне цене. Потребно је утврдити нову цену откупа станова јер ће избегла и прогнана лица, у случају да члан 4. буде усвојен и ступи на снагу, имати право на попуст 75 % од купопродајне цене.

Чланом 5. се дефинише ступање Закона на снагу.

IV ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог Закона потребно је обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије. Поред тога, потребно је да се Република Србија обрати Европској унији и другим донаторима са молбом да се настави реализација Регионалног стамбеног програма све док не буде решено стамбено питање свих избеглих и прогнаних лица.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 1

Лицима која су услед догађаја од 1991. до 1998. године и њихових последица избегла или прогнана из бивших југословенских република на територију Републике Србије, а не могу или због страха од прогона или дискриминације не желе да се врате на територију са које су избегла, укључујући и лица која су се определила за интеграцију (у даљем тексту: избеглице), обезбеђује се, у складу са одредбама овог закона, збрињавање ради задовољавања њихових основних животних потреба и пружа помоћ у процесу интеграције.

ПРАВО НА ЗБРИЊАВАЊЕ РАДИ ЗАДОВОЉАВАЊА ОСНОВНИХ ЖИВОТНИХ ПОТРЕБА И ПРУЖАЊЕ ПОМОЋИ У ПРОЦЕСУ ИНТЕГРАЦИЈЕ ИМАЈУ ИЗБЕГЛА И ПРОГНАНА ЛИЦА КОЈА НИСУ ИМАЛА ФОРМАЛНИ СТАТУС ИЗБЕГЛИХ И ПРОГНАНИХ ЛИЦА ЗБОГ ПРОТЕРИВАЊА И ДОЛАСКА У СРБИЈИ ТОКОМ 1991. ГОДИНЕ КАДА НИЈЕ ПОСТАЈАО КОМЕСАРИЈАТ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ, НЕИНФОРМИСАНОСТИ, СТРАХА И ДР.

Лице које се определило за интеграцију, у смислу овог закона, јесте лице које је поднело захтев за пријем у држављанство Републике Србије.

Положај избеглице утврђује се у складу с одредбама овог закона.

Члан 19

Избеглици и лицу из члана 18. став 2. тачка 1) овог закона и члановима њиховог породичног домаћинства, ради њихове интеграције, Република Србија ~~може~~ ИМА ОБАВЕЗУ решавати стамбене потребе.

Стамбене потребе лица из става 1. овог члана могу се решавати на један од начина:

1) давањем непокретности у државној својини на коришћење на одређено време;
2) давањем непокретности у државној својини у закуп на одређено време са могућношћу куповине;

3) доделом средстава за побољшање услова становања;

4) куповином грађевинског материјала за започету изградњу непокретности;

5) куповином сеоске куће са окућницом.

Поступак за решавање стамбених потреба у првом степену води и све одлуке доноси комисија чији се чланови бирају из реда запослених у Комесаријату за избеглице. Комисија има непаран број чланова. Чланове комисије бира и разрешава комесар.

Против првостепених одлука комисије, жалба се подноси Комисији за решавање стамбених потреба избеглица, у року од 15 дана од дана пријема првостепене одлуке, преко Комесаријата.

Комисију за решавање стамбених потреба избеглица чине председник и шест чланова које именује Влада, на период од четири године.

Ако овим законом није друкчије одређено, у поступцима из ст. 3. и 4. овог члана, сходно се примењују одредбе закона који уређује општи управни поступак.

Стамбене потребе лицима из става 1. овог члана могу се решавати и путем наменских иностраних кредита и кроз програме донатора.

Услови, поступак и друга питања од значаја за решавање стамбених потреба из става 7. овог члана утврђују се у уговорима и програмима донатора.

Члан 19а

Непокретности прибављене из средстава буџета Републике Србије за решавање стамбених потреба избеглица, дају се у закуп на одређено време или се купују, под условима утврђеним овим законом.

Непокретности прибављене из средстава домаћих или иностраних донација дају се на коришћење на одређено време, у закуп на одређено време и купују се, под условима утврђеним овим законом, водећи рачуна о споразумима закљученим са донаторима.

ПРАВО НА ОТКУП НЕПОКРЕТНОСТИ ИМАЈУ КОРИСНИЦИ СИРП ПРОГРАМА ЧИЈЕ СУ СТАМБЕНЕ ЈЕДИНИЦЕ ИЗГРАЂЕНЕ СРЕДСТВИМА ИТАЛИЈАНСКЕ ВЛАДЕ У СЕДАМ ЛОКАЛНИХ САМОУПРАВА.

ПРАВО НА ОТКУП НЕПОКРЕТНОСТИ ИМАЈУ КОРИСНИЦИ СТАМБЕНИХ ЈЕДИНИЦА ДРУШТВА ЗА ИЗНАЈМЉИВАЊЕ НЕКРЕТНИНА ДИПОС Д.О.О. БЕОГРАД СА КОЈИМА ДИПОС Д.О.О. ИМА ЗАКЉУЧЕНЕ УГОВОРЕ О ЗАКУПУ.

ПРАВО НА ОТКУП НЕПОКРЕТНОСТИ ИМАЈУ КОРИСНИЦИ СТАМБЕНИХ ЈЕДИНИЦА, СА КОЈИМА СУ ЗАКЉУЧЕНИ УГОВОРИ О ЗАКУПУ ИЛИ КОРИШЋЕЊУ, КОЈЕ СУ ДОБИЛИ КРОЗ ПРОЈЕКТЕ "СОЦИЈАЛНО СТАНОВАЊЕ" И „СОЦИЈАЛНО СТАНОВАЊЕ У ЗАШТИЂЕНИМ УСЛОВИМА“.

Члан 19л

Купопродајна цена непокретности утврђује се када се вредност непокретности која је предмет уговора о купопродаји умањи за ~~50%~~ 75% .

СА ЛИЦИМА КОЈА СУ ЗАКЉУЧИЛА УГОВОР О КУПОПРОДАЈИ НЕПОКРЕТНОСТИ ПОТПИСАЋЕ СЕ АНЕКС УГОВОРА ИЗ РАЗЛОГА ЈЕР ЈЕ КУПОПРОДАЈНА ЦЕНА НЕПОКРЕТНОСТИ КОЈА ЈЕ БИЛА ПРЕДМЕТ УГОВОРА О КУПОПРОДАЈИ БИЛА УМАЊЕНА ЗА 50 % А САДА ЈЕ УМАЊЕНА ЗА 75 % .

За непокретност изграђену по принципу делимичне градње, на којој је лице из члана 19. став 1. овог закона извело завршне радове, купопродајна цена утврђена у ставу 1. овог члана умањује се још за 40%.

За непокретност изграђену по принципу самоградње, на којој је лице из члана 19. став 1. овог закона извело радове у целини, купопродајна цена биће одређена у складу са ценом опремања секундарне инфраструктуре и одредбама споразума о донацији.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА
ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Орган државне управе, односно други овлашћени предлагач прописа
Народни посланик

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о избеглицама
The Draft Law on amendments and additions to the Law on Refugees

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно са одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум)

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума која се односе на нормативну саржину прописа /

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума /

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума /

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума /

д) Веза са Националним програмом за интеграцију Републике Србије у Европску унију

/

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима /

б) Навођење секундарних извора права ЕУ и усклађеност са њима /

в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађеност са њима /

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност /

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније

/

5. Уколико не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност треба констатовати ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа.

Секундарни извори права Европске уније који постоје у овој области нису релевантни са становишта материје коју обрађује овај предлог закона, тако да се уз овај предлог закона се не доставља Табела усклађености.

6. Да ли су претходно наведени извори права ЕУ преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик ЕУ?

/

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

/

Београд, 23. март 2021. године

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Миодраг Линча